

Budapestre vonatkozó újságcikkek				Osztályozás	
				Tárgy	78(064.5)
Szerző: <i>Boross Elemér</i>				Pablo-Casals	
Cím: <i>Interjú Casals-sal Budapesten 1926-ban</i>					
Forrás: <i>Film Linka's Művész</i>				"19644"	
1964. okt. 2.				Személy	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	Helyszám	

Kincseim között kutatva találtam rá a megsárgult, régi lapkivágásra. 1926. március 16. *Világ* című napilap. »Beszélgetés Casals Pablo-val, aki otthon, a munkások számára ingyen tart koncerteket«.

Hamincnyolc évvel ezelőtt. Otthon, a katalán földön még fojtott csend volt, de itt, Magyarországon, ahová koncertezni jött a férfikora delén járó művész, az elfojtott forradalom üszkeit tapodta a csizmás, darutollas erőszakhatalom. Megidézni azt a kort? Csak megfordítom a Világot, a lapot, feltűnnek a nevek, a frankhamisítás mágnás-gengszterei, Windischgrätz, Zichy Vladimir és társai, ez a másik oldal; a Világ másik oldala, amikor a világ legnagyobb csellóművésze — a munkásokról beszél.

— Tizenkét évvel ezelőtt jártam itt utoljára — mondotta egyebek között a régi

Interjú Casals-szal 244 Budapesten, 1926-ban

interjúm tanúsága szerint. — Budapest, és minden mozzanat, amely itt történt velem, élénken emlékezetemben maradt. A legjobb publikum a budapesti. Nemcsak abban látom ezt, hogy lelkesedni tudnak, hanem mert minden művész előbb-utóbb rájön arra, hogy a legmagasabb fokú lelkesedésnél is többet ér, jobban esik: a megértés.

— Tizenkét évvel ezelőtt, amikor innen eltávoztam, Amerikába mentem, most pedig állandóan Barcelónában élek. Annak, hogy ezt a várost választottam állandó lakhelyemül, főképp az is oka volt, hogy följebb emeljem e város zenei életének alacsony színvonalát. Az első legfontosabb feladatomnak tartottam, hogy a munkásokat, akik a leghaj-

lamosabbak voltak a zene apercipialására, állandóan zenei kultúrával lássam el. Ezért zenei szövetségeket alakítottam, a munkások ezekben a szövetségekben maguk is intenzíven foglalkoznak zenével, így aztán a magasabb zenei igényeknek teljesen felkészülten tudnak megfelelni. A szövetségnek ma már több mint tízezer tagja van.

— Hogy miért éppen a munkásokra építettem céljaimat, ez elsősorban művészi kérdés volt. De rögtön utána szociális elgondolás. Elsősorban azért művészi, mert a spanyol zenei mentalitást kellett megváltoztatni mindenképp, és erre legfogékonyabb talaj a munkásság volt. Azt mondhatnám, hogy mások nem is adtak pénzt zenei kultú-

ránk fejlesztésére és éppen ezért ma, amikor ezekkel a zenei szövetségekkel módomban van magas színvonalú hangversenyeket tartani, a munkások számára ingyen tartok koncerteket.

— Budapest nekem nagyon hiányzott — fejezte be az interjút —, hiszen a magyar zenei életet állandóan figyelem, személyes barátaim is vannak. Szántó Tivadarral (Párizsban élt hazánkfia) trióban is voltam együtt, és mikor legutóbb Barcelónában járt, úgy üdvözöltem, mint honfitársat. De az egész világ zenei égboltozatán jelentős és fénylő csillagnak tartom Bartók Bélát és Kodály Zoltánt.

Így vallott akkor a nagy művész, az igaz ember. Aztán? tettekkel igazolta meggyőződését. Francóék jöttek, ő emigrációba ment. És most jön ide, abba az országba, ahol a dolgozók társadalma várja.

Boross Elemér